

UR BÝRAÐNUM ...

(Framhald frá 1. síðu)
arbeiðið ikki gjørt liðugt. Samtykt at fara undir hetta beinanvegin.

b) Politirapportur viðv. súklu óhappi í Kongagøtu. Tá tað ikki er kommunan, sum hevur gjørt nevnda vegjádara, var tað kommununi óviðkomandi.

FRÁ BÝARPLANSNEVDINI:

Umsóknir frá:
a) As. Okkara um sundurbyti av matr. nr. 1382. Játtað.

b) Dimmalætting um byggi-loyvi. Stórt tjak stóðst av hesum máli, var beint aftur í nevnd. Tað sama varð eisini seinasta mál á skránni.

c) Andras Olsen um byggi-loyvi til bílskúr.

Uttan fyrri skrána varð tósað um venjingarskúlan. Bræv var frá læruskúlanum, um bið-

ast kundi við hesum skúla, sum fyrst skuldi verða gjørdur liðugur (summaríð 1967), soleiðis at hann var samstundis tikið í brúk sum læruskúlin. Danberg, ið arbeiðir við skúlan, upplýsti, at tað varð ógjørligt at hava 8 flokkar gangandi harúti, meðan arbeiðið verður gjørt liðugt. Tosað varð nógv um henda skúlan, sum Petur í Gong vildi vera við, var dýrasti skúli í Europu, og eisini um skúlatrotið, sum nú læruskúlin og skúlastjórnin hava gjørt uppáftur verri. Poul Hansen skjeyt upp, at taka gl. kommunuskúlan aftur og lata læruskúlan fara út á gl. navigatiónsskúlan, men skúlagarður er jú eingin á Vaglinum. Játtað at gera læruskúlanum til vildar. Fundur fyrri læstum hurðum.

j. h.

Lærarin skal vera livandi – og mæta væl upplagdur til arbeiðis

MONG ORÐ ERU FALLIN UM SKÚLALÆRARAR OKKARA, UM TEIRRA LONARVIÐURSKIFTIR OG TEIRRA VIRKI SUM HEILD

Í RØÐU SINI Á LÆRARASTEYVNUNI Í FJØR SEGÐI FORMANUR LÆRARAFELAGSINS JOHS. A. NÆS, M.A.:

Lærarin skal leggja skúlatímarnar tilrættis — hann skal fyrirreika seg ikki bara til evni í læribókini, men hvussu hann skal leggja undirvisingina tilrættis sum heild — og tá serliga har fleiri árgangir eru í sama flokki — lærarin skal royna at halda seg livandi og kunna mæta vælupplagdur til arbeiðis hvønn morgun og hvønn tíma — tað er als ikki nóg mikið, at hann er har.

Lærarastarvið er avgjørt eitt kall meira enn eitt handverk — eftir lógini skal lærarin kunna styrkja karakterin í barninum — onkur pædagógur hevur sagt, at hann skal kunna laga karakterin, og fyrri at kunna gera tað, má lærarin eisini vera kunstnari.

Hetta eru stór krav, og hetta er mikil ábyrgd at taka, men soleiðis er tað.

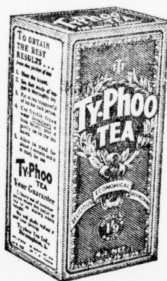
Lærarin hevur við sínari undirvising og sínum fyridómi bæði innan og uttan skúlagátt ábyrgd ikki bara av tí einstaka barninum, men ofta av einum heilum ættarliði í bygdini.

Tað hevur almiklan týðning, hvussu lærarin er. Við sínum dygdum og brekum verður hann at sermerkja børnini hjá øðrum fólki.

Foreldrini hava tí krav upp á læraran meira enn tey t.d. hava upp á ein hondverkara í teirra tænastu. — Men so má hansara løn ikki á ein óverdugan hátt

verða havd til uppikeppingar dag og dagliga, sum um tað var bara fyrri løn hann arbeiðdi. Tann lærari, sum ger tað, er kominn niður á eitt ov lágt plan, og tað kann lærarastaturin ikki liða undir.

Sum tænanastmenn eru vit ikki okkara egna — hvørki innan ella uttan skúlagátt — uppgávan er mikil og ofta yvir evni. Men ofta krevja foreldur meira av skúlanum og læraranum enn tey krevja av sær sjálvum.

PI. J. F. KJOLBRO,
heilsola
tlf. 5396-5489-5491

Missiønsarbeiðið

Ahugin fyrri heidningamissiønsarbeiði hevur langt aftur í tíðina verið sera livandi hjá fólki í Føroyum, og viljin til at styðja við peningi hevur verið og er sera góður.

Eitt er at stuðla eitt arbeiði, annað beinleiðis at taka lut í ti. Innitil fyrri fáum árum síðani varð tað so, at vit í Føroyum stuðlaðu, men ikki tóku lut í heidninga missiønsarbeiðinum; hetta var mest sum hálvgjørt verk.

Men ein broyting kom í, tá ið ein sjúkrasystir Elsa Jacobsen, fór til Abyssiniu, og nú tá ið Óluva Laksá skal fara til Santal.

Missiønsfelagini eru so mongmen tey, ið vit kenna best eru ivaleyst D.M.S. og Santalmissiøna.

Undir seinra heimsbardaga komu vit her í Føroyum serliga í samband við Santalmissiøna.

Hetta arbeiðið er eitt felags norðurlanda arbeiði, og so tí, at tey, sum vóru í arbeiði har eysturí ongan pening fingi úr Danmark ella Noreg, kom tað ómetliga væl við hjá teimum at fáa væl av peningi sendan úr Føroyum.

Orsøkin til hesar reglur er, at Óluva Laksá nú, áðrenn hon fer avstað, ætlar at ferðast eitt sindur um oyggjarnar og halda fundir, og skal eg loyva mær at mæla kirkjufólkunum til at hugsa vinarliga um, at tey, ið átaka sær slíkt arbeiði ikki bert egna vegna, men serliga okkara alra vegna.

Og sum rimiligt er fara vit ikki at styðja Santalmissiønsarbeiðið minni enn áður, men heldur meira, haldi eg.

Tórshavn, 17. jan. 1967.

J. Joensen.

SANTALMISJÓNIN

Navnið kemur av, at teir fyrstu trúboðarnir, norðmaðurin L. Olsen Skrefund og danin H. P. Borresen, bert arbeiðdu millum santalar í India, men seinni arbeiðdi arbeiðið seg út millum Bengalar og fólk við nógvum ymiskum tungumálum.

Áðrenn India fekk sjálvstýri 15. 8. 47 vóru santalar bert at finna í India, men nú kom ofríður upp millum muhamedanarar og hinduistar, og endingin bleiv, at muhamedanararnir fingi tvey stór øki, eitt vestanfyrir rúndan um Indus og eitt eystanfyrir við Ganges. Á hesum økjum vóru teir flestu íbúgvarnir muhamedanarar.

Í 1947 kom soleiðis ein nýggjur statur, Pakistan. Navnið sigist at vera »heimagjort«. P. fyrir Punjab, A fyrir Afghanistan, K. fyrir Kashmir og endingin »stane« er tað gamla persiska orðið fyrir land.

Tann 23. mars 1956 bleiv Pakistan góðkent sum eitt islamitiskt tjóðveldi, har forsetin má vera muhamedanari.

Markið millum India og Eyst-Pakistan kom at liggja soleiðis, at tað deildi sundur eina av misjónstöðunum hjá S.M. og elvdi sostatt trupulleikar fyrir trúboðararnar, ið ikki longur kundu vitja tey kristnu, nú komu at búgva í Eyst-Pakistan. Ringast var tað fyrri tann norska prestin Halvdan Kippenes, sum royndi at hava samband við tey, hann hevði eina strævna tíð frá 1947—52, tá hann noyddist heim fyrir sjúku.

Í 4 ár vóru tey kristnu har uttan trúboðara, men í 1956 samdust heimastýrini fyrir norska, danska og amerikanska S.M. um at taka

Kvøða til nýggja landsstýrið

Leingi er tað ið væl skal verða. Endiliga var so nýtt landsstýri skipað.

Tøkk til tykkum góðu menn úr ymsum flokkum, sum lótu smáligt tjak og innanhýsis hevur hoyrt.

Tit tóku hendur saman, gjørdur enda á hesum hópisloysi, sum nú hevur valdað í meira enn 2 mánaðir.

Spjaðing og klandur hevur verið nóg mikið av hesa seinastu tíðina. Bardaga gleimurin hevur hoyrt haðan slíkt skuldi verið bannað.

»Tó lat tað hvíla sum alt ið hevur grovina funnið.

Nú er tað framtíðin sum skal byggjast og tryggjast.

Eg vil av fullum huga ynskja okkara nývalda landsstýrið tillukku.

Vónandi má tað eydnast tykkum, at bera so í band, at tað í øllum teimum mongu arbeiðs- og fiski-

mannaheimum kring landið, má koma at kennast:

»Minni er sleipi og meira á borðum!»

Heilir og sælir!

Nólsoy, hin 16.1. 1967.

Ólavur Nolsøe.

Allir litir eru í

ÆLABOGANUM

fakliga málingahandlinum
í Tórsgøtu 16
tlf. 2120. Tórshavn

Statiønsleiðari

Vit søkja statiønsleiðara til støðina í Føroyingahavn. Løn eftir kvalifikatiónum. Skrivlig umsókn til

NORDAFAR a/s Tórshavn

MITSUBISHI HISHIRAPID
fotokopipappir - á goymslu

DIADAN
ljósprentpappir - á goymslu

LIMOZICK
ljósprentmaskinan v. m. - latast o. u. 3 vikur

A. B. DICK FOCOOP 120
fotokopimaskinan - latast o. u. 10 dagar

— láni hana heim at royna

GRAFIA
T.L.F. 2 2 4 2

Eyst-Pakistan sum eitt egið misjóns umráði. Navnið, ið henda deild av S.M. fekk, var Eyst-Pakistan Santal Mission of the Northern Churches.

Teir fyrstu trúboðararnir vóru amerikanski presturin John Ottesen og kona.

Longu í 1959 fingi tey teirra egna kirkju, The East-Pakistan Evangelical Lutheran Church.

Frá 1960—67 eru 11 norskir trúboðarar reistir út til Eyst-Pakistan, har teir sleppa inn í landið uttan annað enn teirra norska pass.

D.M.S. hevur bert undirhildið hetta arbeið peningaliga, av tí at teir ongan trúboðara hava havt at senda út, men 10. nov. í fjor høvdu tey ta gleði at senda út arkitekt Dam og konu, ið er lærarinna, tey hava triggjar ferðir fingið nokt að visum til India, men til Eyst-Pakistan nýttist teimum bert teirra danska pass.

Í dag er talið av trúboðarum 15. Hurðin inn til Eyst-Pakistan er opin og mátti Gud givið okkum náði og visdóm, kærleika og ofursinn, so vit vilja ganga inn gjøgnum hesa hurð hann hevur opnað fyrir okkum.

Óluva Laksá.

Av tí, at vit skulu økja um bókbíndara-virkið, lata vit handilin aftur.

Bókastovan

Jónas Broncksgøta 34. Tlf. 3011

FØROYA

BANKI

banki FØROYA